

[Wilhelm]

hvert fald er tilpas perspektivløst og forkert i sin vægtning til, at det vil VS i hvert fald ikke medvirke til.

Lindinger (EP):

Jeg må complimentere handelsministeren for det initiativ, der er taget her. Det er ikke ubekendt, at erhvervspartiet som et af sine mål har at få oprettet et erhvervsministerium, og et sådant erhvervsministerium skulle netop være kreativt mere end administrativt. Det initiativ, der her tages, er efter min mening i høj grad en kreativ ting, og det er gjort på den helt rigtige måde, idet man har bedt et af landets allerbedste, fineste, mest fremragende revisionsfirmaer, som også har forstand på andet end revision, om at bedømme Stålvalseværkets fremtidige muligheder, hvis det fik en injektion af en eller anden art. Det har man fået gjort op, og vi kan nære ret stor tillid til, at det er rigtigt.

Nogle af de tidligere talere, specielt fra borgerligt hold, har været meget forbeholdne og talt om undtagelsen, der bekræfter reglen. Men ligesom vi i krisetider må føre indkomstpoltik, kan man også sige, at man i krisetider i hvert fald bør have øjnene henvendt fra statens side på at bevare arbejdspladser. Staten er trods alt os alle sammen, og vi må hjælpe hinanden med at bevare arbejdspladserne. I dag, hvor man ved at åbne Statstidende kan se konkurs på konkurs, er der alt for stor en nervøsitet i samfundet. Hvis staten, altså os selv, kunne gøre lidt mere – og det kan vi ved initiativer af denne art – så kunne vi bevare mange arbejdspladser, som så igen kunne blive levedygtige, når en krisesituation var overstået.

Det, der er bedømt her af revisionsfirmaet, er Stålvalseværkets fremtidige muligheder, og de er eksperter i det. Hele samfundet vil være interesseret i, at Stålvalseværket får denne injektion. Jeg vil ikke være med til disse forbehold, for der er ganske givet i dette samfund andre virksomheder, som kan trænge til hjælp. Man må – jeg havde håbet, det kunne ske i et erhvervsministerium – netop have øjnene henvendt på, hvor vi skal sætte ind. Det er det, man gør her; man burde bare gøre det mange flere steder og meget mere konsekvent. Derved kunne man redde samfundet over en krisesituation, ligesom vi forsøger at gøre med indkomstpoltikken. Det

bør ikke være noget, man skal skamme sig over eller kalde et direkte statsindgreb. Det er det vel nok, men på den anden side er det et godt, velfunderet forsøg på at redde arbejdspladser for en masse mennesker, og den slags initiativer burde vi have mange flere af. Derfor complimenten.

Desværre er erhvervspartiet – i hvert fald indtil det kommende valg – ikke stort nok til at deltage i udvalgsarbejdet, men vil med garanti stemme for forslaget, når det kommer til afstemning.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse, forslaget har fået hos et meget stort flertal af dette tings medlemmer. Så vidt jeg kunne høre på de ærede ordførere, var der kun én, der tog absolut afstand, og det var repræsentanten for retsforbundet, mens jeg forstår, at repræsentanten for fremskridtspartiet og fra venstresocialisterne tog betinget afstand fra forslaget.

Det har været fremhævet, måske lidt syrligt, fra venstres ordfører, at der var lidt vel knap tid til at behandle dette; sætter man det i forhold til den tid, vi havde benyttet, så var der grund til at beklage det, kunne jeg forstå på hr. Ellemann-Jensen. Jeg vil gerne sige, at vi har i handelsministeriet, som altså i denne sag virker som erhvervsministerium, gjort en meget aktiv indsats for at behandle sagen hurtigt, men også grundigt. Så snart vi havde modtaget revisionsfirmaets analyse, gik vi i gang med dyberegående drøftelser med værket, med miljøministeriet, med arbejdsministeriet og med andre, som skal bedømme konsekvenserne af, at vi påtager os nye forpligtelser. Jeg mener, det er så væsentlig og alvorlig en sag, at den må grundigt undersøges og grundigt underbygges, når det ender med, at vi kommer her til folketinget og beder om tilslutning til, at samfundet via sine skattemidler stiller penge til rådighed for en enkelt virksomhed. Det er helt klart en meget væsentlig sag at gøre noget sådant, og derfor må den også grundigt underbygges. Vi har altså handlet så hurtigt, som det overhovedet var muligt.

Man har rejst det spørgsmål, om vi så ikke kunne vente med at træffe afgørelse til senere og altså give udvalget og folketinget mere tid. Herom vil jeg sige, at det er vigtigt, at vi